

§ 7.

Den Jorddrotterne ved Lov af 19de Februar 1861 § 2 indrømmede Ret til, naar de godtgjøre at have afhændet mindst 9 Gaarde til Brugerne eller deres Børn, Svigerbørn, Stedbørn eller Pleiebørn, at udtage til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord saameget Hartkorn af det øvrige Bøndergods, som udgjør en Niendedeel af det bortfolgte, bortfalder den 1ste Januar 1875 for det Hartkorns Vedkommende, som ikke til den Tid er afhændet.

§ 8.

Naar en Fæsters Enke indtræder i nyt Egteskab, og hun enten ikke har eller ikke vil benytte den Ret, § 7 i Lov af 19de Februar 1861 om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen giver visse Fæsteenter til at frasige sig deres Fæste, skal hendes Mand, naar han strax til Jorddrotten indbetaler en Sikkerhedssum af samme Størrelse som det sammenlagte Beløb af et Aars Skatter og jorddrottlige Afgifter af Fæstestedet, være berettiget til indtil Husfruens Død at blive ved Stedet uden videre Fæste, imod at svare de aarlige Udgifter af samme og i det Hele opfylde de Pligter, som vilde have paahvillet Husfruen, isald hun var vedbleven som Enke at besidde Stedet.

Af Sikkerhedssummen skal Jorddrotten svare 4 pCt. aarlig Rente, og Summen skal tilbagebetales til Manden eller hans Bo senest 3 Maanedes, efterat hans Besiddelse af Stedet er ophørt.

§ 9.

Bortfæstning eller Bortforpagtning af Fæstesteder ved Auction er herefter istemmt til i de Tilfælde, der omhandles i Forordningen om Bøndergaardens Nedlæggelse af 25de Marts 1791.

§ 10.

Saa snart et Fæstested er solgt til Selveiendom eller til Arvesætte, med Ret til at sælge og pantfætte, til Fæsteren eller et af hans Børn, Svigerbørn eller Stedbørn, bortfalder Fæstetvangen paa samme.

Steer Salget til en Fremmed, bortfalder Fæstetvangen 20 Aar derefter, og skal Jorddrotten derfor til Statskassen indbetale en Trediedeel af, hvad Stedet, med den nævnte Frigjørelse, efter uvillige af Retten udnævnte Mænds Ekson er værd i Handel og Bandel.

§ 11.

Det Beløb, der ifølge § 10 indbetales til Statskassen, bliver at anvende efter Regler, som nærmere bestemmes ved Lov, til at lette Fæsternes Efterladte paa de Gaarde, der ere bortfolgte til Fremmede, eller som i Henhold til § 2 i Lov af 19de Februar 1861 ere udtagne eller udtages af Jorddrotten til hans frie Raadighed, ved Eie eller Fæste at komme i Besiddelse af andet Jordbrug.